

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7107010975
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7107010975.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci obžalovaného M. O. a spol., pre zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods.1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. decembra 2014, o odvolaní obžalovaných M. O. a N. E. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 11.12.2013, sp. zn. 7T/64/2007 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaných.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. ukladá obžalovanému M. O., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C., Q. X, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová podľa § 188 ods.1 Tr. zák., § 37 písm. f) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods.4 Tr. zák., § 42 ods.1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 58 (päťdesiatosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd ruší výroky o trestoch uložených mu a to rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T 17/2007 zo dňa 16.10.2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To 114/2008 zo dňa 20.4.2009, rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T 69/2009 zo dňa 10.11.2009 a trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 0T 135/2013 zo dňa 29.8.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému N. E., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C., A. Č.. XX ukladá podľa § 188 ods.1 Tr. zák., § 37 písm. f) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods.4 Tr. zák., § 42 ods.1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 58 (päťdesiatosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd ruší výroky o trestoch uložených mu a to trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 2T 238/08 zo dňa 12.5.2009, trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 0T 152/2012 zo dňa 14.10.2012 a trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 0T 59/2012 zo dňa 22.10.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného M. O. a N. E..

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

o d ŏ v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 11.12.2013, sp. zn. 7T/64/2007 uznal obžalovaných M. O. a N. E. za vinných v bode 1/ a 2/ rozsudku zo zločinu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods.1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 10.4.2007 asi o 19.00 hod. v C. na ul. Q. E. na A. Ť. pri miestnej poliklinike, sediac na lavičke zavolali k sebe Q. C., ktorý tam bol s kamarátmi M. C., V. Z., O. L. a O. R., pričom týmto povedali nech sa vzdialia, čo aj učinili, následne potom pod hrozbou bitky vyzvali Q. C., aby im dal peňaženku, pričom on im povedal, že má iba 70,- Sk, následne nato mu páchatelia povedali, nech si tých 70,- Sk dá do vrecka, vzali mu peňaženku a našli v nej 1.000,- Sk v dvoch 500- korunových bankovkách, ktoré si medzi sebou rozdelili a povedali poškodenému nech si vymyslí výhovorku na domov, prečo nemá tie peniaze, čím pre Q. C. spôsobili škodu vo výške 1.000,- Sk,

2/ v C. dňa 9.8.2008 asi o 01.30 hod. pred vchodom do obytného bloku na ul. Y. č. X po vzájomnej dohode a rozdelení úloh spolu s ďalšou doposiaľ nestotožnenou osobou lúpežne prepadli P. I., ktorého vyzvali, aby im dal všetky veci, ktoré má pri sebe a následne ho udierali päťami do tváre, pričom obžalovaný M. O. mu zo zadného vrecka nohavíc vybral plátenú peňaženku žltej farby, v ktorej mal 10,- Sk, občiansky preukaz, vodičský preukaz, kartu poistenca, čipovú kartu na MHD na jeho meno a technický preukaz od osobného motorového vozidla zn. Š. Y. EČV: C.-XXX R. na meno J. I., čím poškodenému P. I. spôsobili škodu vo výške 600,- Sk (19,92 Eur).

Za to okresný súd uložil obžalovanému M. O. podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výroky o trestoch uložených mu a to rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T 17/2007 zo dňa 16.10.2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To 114/2008 zo dňa 20.4.2009, rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T 69/2009 zo dňa 10.11.2009 a trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 0T 135/2013 zo dňa 29.8.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému N. E. uložil podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výroky o trestoch uložených mu a to trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 2T 238/08 zo dňa 12.05.2009, trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 0T 152/2012 zo dňa 14.10.2012 a trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 0T 59/2012 zo dňa 22.10.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaných N. E. a M. O., aby poškodeným uhradili škodu nasledovne a to P. I., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom Č. X, C. škodu vo výške 19,92 Eur (600,- Sk) a Q. C., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom B. Č. X, C. škodu vo výške 33,- Eur (1.000,- Sk) a to spoločne a nerozdielne.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie v zákonnej lehote okresný prokurátor - čo do výroku o uložených trestoch obžalovaným a obžalovaní M.Á. O. a N. E. čo do výroku o vine a treste.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch podaného opravného prostriedku uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, pretože tento sa dôkladne nevysporiadal s vyhodnotením okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods.2 Tr. zák. Vzhľadom k tomu, že u obžalovaných nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, iba priťažujúce okolnosti, mal okresný súd u oboch obžalovaných aplikovať ustanovenie § 38 ods.4 Tr. zák., teda zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu

tretinu. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods.1 písm. d) Tr. por. čo do výroku o treste u obžalovaných a sám podľa § 322 ods.3 Tr. por. uložil im nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorého výška by zohľadňovala zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu.

Obžalovaný M. O. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu poukázal za to, že nebolo preukázané, aby sa skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu dopustil. V skutku pod bodom 1/ išlo o pôžičku. Zároveň poukázal aj na dôvody rozhodnutia prvostupňového súdu, keď došlo k oslobodeniu a má za to, že dôkazná situácia sa vôbec nezmenila, preto nie je možné uznať jeho vinu. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a jeho oslobodil spod obžaloby.

Obžalovaný N. E. v písomných dôvodoch podaného opravného prostriedku prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že sa necíti byť vinným zo spáchania skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu. Je toho názoru, že okresný súd nesprávne posúdil zistený skutkový stav. Rozsudok považuje za nedostatočne odôvodnený, a z toho dôvodu aj nepreskúmateľný. Prvostupňový súd nepostupoval v zmysle § 168 Tr. por., pretože vo svojom rozhodnutí riadne, logicky a presvedčivo nevyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Ďalej poukázal na oslobodzujúci rozsudok okresného súdu č.k. 7T/64/2007-334 zo dňa 12.4.2011, v ktorom bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby v plnom rozsahu. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci podľa § 322 ods.3 Tr. por. rozhodol tak, že ho spod obžaloby v celom rozsahu oslobodí podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Na základe podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Úvodom je potrebné uviesť, že uvedená trestná vec už bola raz prejednávaná odvolacím súdom, ktorý svojím uznesením zo dňa 5.10.2011, sp. zn. 4To/77/2011 podľa § 321 ods.1 písm. b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení uznal obžalovaných M. O. a N. E. za vinných zo zločinu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods.1 Tr. zák.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak k správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd tento záver oprel o výpovede svedkov -poškodených a to P. I. a Q. C., ako aj o listinné dôkazy viažuce sa k osobám obžalovaných M. O. a N. E. a ich trestnej minulosti.

Krajský súd po dôkladnom preštudovaní spisového materiálu sa s týmto záverom okresného súdu stotožnil.

Výsledky vykonaného dokazovania umožňujú bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver, že obžalovaní M. O. a N. E. svojím konaním naplnili v bodoch 1/, 2/ rozsudku všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., pretože v bode 1/ spoločným konaním proti inému použili hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a v bode 2/ rozsudku spoločným konaním proti inému použili násillie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaní sa dopustili konania tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, a keďže so závermi okresného súdu sa stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Nepochybil okresný súd, keď obom obžalovaným uložil súhrnný trest odňatia slobody. Krajský súd sa stotožnil s týmto druhom trestu, ktorý bol uložený obžalovaným, avšak sa nestotožnil s jeho výškou.

Podľa § 34 ods.1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V daných súvislostiach krajský súd konštatuje príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. f), Tr. zák. a najmä § 37 písm. m) Tr. zák., keďže obžalovaný M. O. bol 6-krát odsúdený a obžalovaný N. E. dokonca 9 - krát. Vzhľadom k uvedenému mal okresný súd správne aplikovať ustanovenie § 38 ods.4 Tr. zák., teda posúdiť pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností a zvýšiť u oboch obžalovaných dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu. Takýmto postupom je možné určiť trestnú sadzbu v rozpätí 56 mesiacov až do 8 rokov odňatia slobody.

Zhodnotiac uvedené je možné konštatovať, že okresný súd u oboch obžalovaných uložil tresty pod túto hranicu trestnej sadzby, čím sa takto uložené tresty stali nezákonné. Uvedené pochybenie okresného súdu napravil krajský súd sám svojím rozhodnutím tak, že podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaných a sám uložil súhrnné nepodmienečné tresty odňatia slobody v trvaní 58 mesiacov za súčasného zvýšenia dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Inak napadnutý rozsudok zostal nezmenený.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.